

בש"פ 1408/20 - מדינת ישראל נגד לירון חורדה

בבית המשפט העליון

בש"פ 1408/20

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

לירון חורדה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף
62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996 ב-90 ימים החל מיום
1.3.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח
62545-10-18

תאריך הישיבה:

ה' באדר התש"ף (01.03.20)

בשם המבקשת:

עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב:

עו"ד רונן חליוה

החלטה

לפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ב-90 ימים החל מיום 1.3.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 62545-10-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

1. ביום 25.10.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום הכולל שלושה אישומים של אינוס וביצוע מעשים מגונים בכוח. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 11.11.2018, הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט קבע כי קיימת עילת מעצר, והורה על עריכת תסקיר מעצר לבחינת חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני. ביום 4.12.2018 הגיש שירות המבחן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, בגדרו הוערך כי קיימת מידת סיכון בלתי מבוטלת להישנות מקרים דומים או התנהגות פורצת גבולות בעתיד, וכי למשיב קיימים עיוותי חשיבה בתחום המיני. עם זאת נבחנה אפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית אימו, בפיקוחם של אחותו ובן זוגה, גרושתו, ושניים מדודיו. שירות המבחן העריך לגבי אחותו ודודיו כי הם מגויסים לסייע לו וכי יש ביכולתם לשמש דמויות סמכותיות ולהציב לו גבולות ברורים. שירות המבחן הביע את התלבטותו, ולבסוף לא המליץ על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בכתובת המוצעת, אך ציין כי יוכל לבחון את העניין בשנית אם ויוצע מקום מעצר אחר. לאחר קיום דיון ביום 5.12.2018 בו נחקרו המפקחים המוצעים, ביום 16.12.2018 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. ערר שהגישה המבקשת לבית משפט זה על ההחלטה האמורה נדחה (בש"פ 8913/18, מיום 18.12.2018). מאז ולאחר הגשת תסקיר מעצר נוסף, התאפשרו למשיב "חלונות התאוררות" שונים.
2. ביום 7.1.2020 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים, בו תואר כי בעקבות מעצרו, המשיב נתון במצב נפשי קשה. שירות המבחן ציין כי לאור מצבו הרגשי הקלה בתנאי מעצרו תהא משמעותית עבורו. עם זאת לא נראה שינוי במידת המסוכנות האמורה בתסקירים הקודמים, וקיימת אצלו התעסקות רבה במתלוננות ובהליך הפלילי המתנהל נגדו. על אף האמור, שירות המבחן סבר כי חלון ההתאוררות שניתן לו יכול להוות איזון בין מידת הסיכון לסביבה למידת הסיכון העצמי, והוסיף כי לשיטתו יש לשקול שינוי בשעת החלון לשעות אחר הצהריים בהן יוכל לצאת מביתו לבילוי עם בנו.
3. אשר להתקדמות התיק העיקרי. ביום 1.11.2018 הוקרא כתב האישום למשיב וביום 26.11.2018 הוא מסר כפירה כללית. עד כה בדיוני הוכחות שהתקיימו במהלך שנת 2019 ובחודש ינואר 2020 העידו שתיים מהמתלוננות וארבעה עדים נוספים. בשל כך שהמותב בהליך העיקרי יצא לחופשת שבתון, נקבעו ארבעה מועדי הוכחות נוספים רק לחודשים יוני ויולי 2020.
4. לטענת המבקשת, מעשיו של המשיב – ביצוע עבירות מין כלפי נשים צעירות וקטינה שהיו קורבנות מזדמנים, תוך שימוש במניפולציה ומצגים כוזבים – מלמדים על המסוכנות הנשקפת ממנו. מסוכנות זו מתחזקת לאור תסקיר שירות המבחן האחרון המעודכן לחודש ינואר 2020. לשיטתה, קיים חשש ממשי ששחרור המשיב ממעצר יוביל לשיבוש הליכי משפט. המבקשת טוענת כי שילוב הנתונים האמורים, ובשים לב לחלונות ההתאוררות היומיים שניתנו למשיב, מוביל למסקנה כי המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני חיוני ומוצדק. היא הוסיפה כי בתיק העיקרי התקיימו 8 ישיבות וכי כמעט כל העדים העיקריים מסרו זה מכבר את עדויותיהם. רק מתלוננת אחת טרם מסרה את עדותה.
5. המשיב טען מנגד כי התנהלות המשיבה בתיק העיקרי אינה תקינה. בחלוף 4 חודשים מיום הגשת כתב האישום, המשיבה ראתה לנכון להגיש כתב אישום מתוקן במסגרתו הוסיפה לא פחות מ-15 עדים. מאז רק 7 עדים מסרו את עדותם לפני בתי המשפט. עד הישיבה הבאה, בשל יציאתו של המותב לשבתון – דבר שאינו מהווה עילה להמשך החזקת המשיב בתנאים מגבילים – גם בקשת הארכת המעצר הנוכחית תפקע. אך גם עם התחדשות הליך שמיעת הראיות, נקבעו ישיבות של חצאי ימים בלבד ונותר לשמוע את עדויותיהם של מספר רב של עדים משמעותיים. מעבר לכך, עילת המעצר שנטענה בשעתו של שיבוש מהלכי המשפט, שהייתה אז מוצדקת, אינה רלוונטית עוד. זאת

מפני שהמתלוננות מסרו זה מכבר את עדויותיהן בבית המשפט. הנסיבות המשפחתיות של המשיב קשות, לימינו עומדת חזקת החפות, ולשיטתו יש לקבל את גרסתו שקיים יחסי מין בהסכמה עם המתלוננות. לטענתו, הפתרון הוא בביטול האיזוק האלקטרוני, תוך הותרת תנאי הפיקוח האנושיים על מכונם ומתן "חלונות אוורור" שיאפשרו לו ולמשפחתו חיים סבירים.

6. על פניו נראה לי כי היה מקום לזרז את קצב התקדמות שמיעת הראיות בתיק. עדה מרכזית טרם השמיעה את עדותה, שעה שכתב האישום הוגש לפני שנה וארבעה חודשים. בנסיבות רגילות ייתכן שהיה מקום להקל על המשיב בתנאי מעצרו. ברם, כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן, מן המשיב נשקפת מסוכנות בלתי מבוטלת להישנות מקרים דומים וקיימים אצלו עיוותי חשיבה בתחום המיני. כמו כן, הוא עוסק רבות במתלוננות. נוכח העובדה ששתיים מהן כבר מסרו את עדותן, לא ניתן לקבל את הטענה כי אין עוד חשש לשיבוש מהלכי משפט מצד המשיב. עם זאת בית המשפט המחוזי מתבקש לעשות כדי לזרז את שמיעת הראיות ככל שניתן.

7. על כן, האיזון המתבקש לעת הזו הוא הארכת מעצרו של המשיב כמבוקש. המעצר מוארך אפוא ב-90 ימים החל מיום 1.3.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 62545-10-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' באדר התש"ף (1.3.2020).

ש ו פ ט